

UCHWAŁA NR XV/116/2020
RADY MIEJSKIEJ GMINY SKOKI

z dnia 14 lutego 2020 r.

**w sprawie w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargi
na uchwałę nr XX/149/2016 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 23 czerwca 2016 r. w sprawie
Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Skoki**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325) **Rada Miejska Gminy Skoki uchwala**, co następuje:

§ 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargę na uchwałę nr XX/149/2016 Rady Miejskiej Gminy Skoki w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Skoki wraz z odpowiedzią na skargę, o treści wskazanej w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Skoki.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej Gminy Skoki

Zbigniew Kujawa

Wojewódzki Sąd Administracyjny

w Poznaniu

Skarżący: Prokuratur Rejonowy w Wągrowcu

Organ, którego działanie zaskarżono: Rada Miejska Gminy Skoki

ul. Wincentego Ciastowicza 11

62-085 Skoki

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. Z 2019 roku poz.2325) Rada Miejska Gminy Skoki wnosi o oddalenie skargi oraz zasądzenie od Skarżącego na rzecz organu kosztów postępowania.

Uzasadnienie

25 maja 2016 roku Rada Miejska Gminy Skoki podjęła uchwałę Nr XX/149/16 w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Skoki.

Przedmiotowa uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu, który nie stwierdził jej nieważności.

Skargą z dnia 7 stycznia 2020 roku (data wpływu 16.01.2020) Prokurator Rejonowy w Wągrowcu, zaskarżył w części wyżej wymienioną uchwałę rady, wnosząc o stwierdzenie nieważności § 2, § 3 pkt 1-2 oraz § 13 pkt 1-2 zaskarżonej uchwały.

Skarżący zarzucił radzie:

„1. istotne naruszenie przepisów art. 7 Konstytucji RP, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r poz. 1515) oraz art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t. j. Dz.U. z 2019 r poz. 2010) poprzez przekroczenie upoważnienia ustawowego i nałożenie w przepisie § 2 zaskarżonej uchwały na właścicieli nieruchomości obowiązku niezwłocznego uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego w niepowodujący zakłóceń w ruchu pieszych i pojazdów

2. istotne naruszenie przepisów art. 7 Konstytucji RP, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r poz. 1515) oraz art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t. j. Dz.U. z 2019 r. poz. 2010) poprzez przekroczenie upoważnienia ustawowego i zobowiązanie w przepisie § 3 pkt 1-2 do mycia pojazdów samochodowych poza myjniami i naprawy pojazdów poza warsztatami pod warunkami- mycie nadwozi pojazdów może odbywać się na terenie nieruchomości niesłużącej do użytku publicznego, a powstające ścieki odprowadzane są z nawierzchni utwardzonej do układu oczyszczania ścieków, a następnie do kanalizacji sanitarnej

lub zbiornika bezodpływowego bądź przydomowej oczyszczalni ścieków, a naprawa pojazdów może odbyć się wtedy gdy czynności te nie będą uciążliwe dla sąsiednich nieruchomości oraz nie będą powodowały zanieczyszczenia środowiska gruntowo- wodnego,

3. istotne naruszenie przepisów art. 7 Konstytucji RP, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r poz. 1515) oraz art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t. j. Dz.U. z 2019 r poz.2010) poprzez przekroczenie upoważnienia ustawowego i nałożenie obowiązku w przepisie § 13 pkt 1-2 wyprowadzania psów na tereny użyteczności publicznej wyłącznie na smyczy a w przypadku psów agresywnych dodatkowo w kagańcu”.

Organ nie zgadza się z zarzutami skargi.

Pomimo zarzutu skarżącego, że wskazane zapisy uchwały istotnie naruszają art. 7 Konstytucji Skarżący nie przywołał w skardze treści tego artykułu oraz nie przeprowadził żadnego wyводу prawnego na czym to istotne naruszenie Konstytucji polega. Zarzucając niekonstytucyjność wskazanych zapisów uchwały pominął całkowicie ten zarzut w uzasadnieniu skargi.

Odniesienie się zatem do zarzutu skargi w tym zakresie jak i w zakresie zarzutu rażącego naruszenia art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym jest niemożliwe.

Przepisem art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w brzmieniu obowiązującym w dacie uchwalenia zaskarżonej uchwały (t. j. Dz. U. z 2016 poz. 250), ustawodawca upoważnił radę gminy do określenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku dotyczących uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego.

Prokurator zarzucił radzie, że zapisem § 2 zaskarżonej uchwały, zgodnie z którym:

„ 1. Właściciele nieruchomości są zobowiązani do niezwłocznego uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego, w sposób niepowodujący zakłóceń w ruchu pieszych i pojazdów”.

- rada przekroczyła upoważnienie ustawowe, wynikające z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b w/w ustawy.

Zdaniem Skarżącego takie stanowisko jest zgodne z przyjętą linią orzecniczą sądów administracyjnych, zgodnie z którymi rada jest zobowiązana szczegółowo określić zasady uprzątnięcia błota, śniegu, lodu, oraz innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego ale nie może regulować sposobu i miejsca ich gromadzenia. Wbrew przedstawionemu zarzutowi zaskarżony paragraf 2 uchwały nie reguluje i nie wskazuje miejsca gromadzenia błota śniegu, lodu i zanieczyszczeń. Wskazać należy, że w chwili podejmowania zaskarżonej uchwały orzecznictwo w powyższej sprawie dopiero się kształtowało, potwierdzają to zapisy większości regulaminów podejmowanych przez rady. Wskazany w uzasadnieniu skargi wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego zapadł 21 czerwca 2017 roku sygnatura akt II OSK 991/17, rok po podjęciu zaskarżonej uchwały.

O przekroczeniu upoważnienia ustawowego, zdaniem Prokuratora, świadczy również treść § 3 obejmującego ust. 1 i 2 (nie pkt 1 i 2 jak w zarzutach skargi) zaskarżonej uchwały, przyjętej w 2016 roku. Zdaniem Skarżącego powyższy zapis ogranicza prawo korzystania z nieruchomości. Jako potwierdzenie swojego stanowiska Skarżący powołuje wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 czerwca 2017 roku, sygn. II OSK 2873/15, który również ukazał się rok po podjęciu zaskarżonej uchwały.

Z takim stanowiskiem trudno się zgodzić, ustawodawca nałożył bowiem na radę obowiązek określenia szczegółowo zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczących mycia i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi. Każde

uregulowanie w tym zakresie będzie stanowiło w pewien sposób ograniczenie praw mieszkańców w tym zakresie.

Skarżący wskazuje również, że treść § 13 pkt 1-2 (wskazany § 13 zawiera ust. 1 i 2 nie pkt 1 i 2) zaskarżonej uchwały także stanowi przekroczenie upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Zdaniem Skarżącego, nałożenie na opiekunów psów obowiązku ich wyprowadzania na tereny użyteczności publicznej na smyczy, a w przypadku psów agresywnych dodatkowo w kagańcu, prowadzi do niehumanitarnych działań i nadmiernego ograniczenia praw właścicieli zwierząt. Takie stanowisko, zdaniem Skarżącego, podzielają sądy administracyjne. Z tym zarzutem również trudno się zgodzić. Nie uwzględnia on w żaden sposób praw pozostałych mieszkańców przebywających na terenach użyteczności publicznej dla których pies bez smyczy czy kagańca może stanowić realne zagrożenie, a na pewno uciążliwość, która powinna być brana pod uwagę w regulacjach uchwałodawczych. Ponadto przepis art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku nakazuje wprost radzie określenie obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi. Trudno określić właścicielom zwierząt obowiązki związane z ich posiadaniem, równocześnie nie ograniczając w jakimś zakresie ich praw.

Odnosząc się natomiast do powołanego przez Skarżącą orzecznictwa w tej materii, warto przywołać Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 listopada 2015 roku, sygnatura II OSK 618/14, zgodnie z którym „Nakładanie w uchwale rady miasta obowiązków na właścicieli utrzymujących zwierzęta domowe jest zgodny z celem art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Wprowadzenie nakazu wyprowadzania psa na smyczy, czy w kagańcu, a przedstawicieli niektórych ras w kagańcu i na smyczy nie koliduje z regulacją art. 4 ust. 2 pkt 6. W istocie bowiem precyzuje obowiązek utrzymania zwierzęcia na uwięzi właściwej dla danego gatunku. Tak sprawowana kontrola nad zwierzęciem daje większe prawdopodobieństwo zniwelowania uciążliwości i zagrożenia osób przebywających na terenie przeznaczonym do wspólnego użytku niż kontrola werbalna czy kontrola gestem”.

Biorąc powyższe pod uwagę należy przyjąć, że Rada Miejska Gminy Skoki, dokonując zaskarżonych zapisów w uchwale nie wykroczyła poza przyznany jej zakres delegacji ustawowej, co uzasadnia oddalenie skargi.

Burmistrz Miasta i Gminy
Skoki

Tadeusz Kłos

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skarga do sądu wnoszona jest za pośrednictwem organu, którego działanie jest przedmiotem skargi. Wobec powyższego rada zobowiązana jest do podjęcia uchwały w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargi na uchwałę nr XX/149/2016 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 23 czerwca 2016 r. w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Skoki wraz z odpowiedzią.

Przewodniczący Rady Miejskiej Gminy Skoki

Zbigniew Kujawa